

Á hvíta tjaldinum

I verdens farligste krigsmaskine er der ikke plads til samvittighed.

Amerikanskur filmur um sovjettsku innrásina í Afghanistan.

Krigið í landinum minti nogv um amerikonsku luttökuna í borgarakrignum í Vietnam, vónloysi og skilaloysi eyðkendu bæði.

Sögan í filminum er tann, at ein sovjettskur stríðsvognur, sum hefur oytt eina bygd, rennir seg fastan í einum skarði á vegnum aftur til herstöðina. Nakrir partisanar vita av hesum. Leiðarin hjá teimum er Taj Mohamed (Steven Bauer).

Í stríðsvogninum eru fimm mans. Yvirmaður er garvaði hermaðurin

Daskal (George Dzundza), sum átta ára gamal var við í bardaganum móti nasistunum við Stalingrad.

Förari er tann ungi, upplýsti og samvitskufulli Koverchenko (Jason Patric). Ösemja er millum teir báðar, Daskal er lyðin móti boðunum, hann hefur fingið frá yvirmonnum sínum. Koverchenko lurtar heldur eftir egnu samvitsku síni og letur skilið ráða. Endin gerst, at hann fer í part við partisanunum og hjálpir teimum at oyðileggja »the beast«, sum teir kalla stríðsvognin.

Borge skal vera pápi og giftast við Fie og Yonne droymir um »hvítt brúdleyp«. Men slíkt kostar og tí nýðist Egon at gera eina ætlan.

Hesa ferð, í 8. filminum, fer Olsen bandin út á ein harragarð at royna seg.

Leikhus Bio byrjar at sýna báðar filmarnar í kvöld.

Sanna (Liljan Heinesen) og Gandafuglurin (Egi Dam) hitta eisini Toruna (Hjördis Johansen) á ævintýrferðini

Gandaður pallur

— Pallmyndirnar eru so vakrar, at har man gandurin, sum ikki er í handritinum, vera fjaldur.

Boðskapurin er sjálvsálit í barnaleikinum »Sanna og Gandafuglurin«

Havnar Sjonleikarfelag:
SANNA OG GANDA
FUGLURIN
eftir Josefine Ottesen
(Umsett: Birita Mohr)
Leikstjóri: Birita Mohr
Leikarar: Liljan Heinesen,
Egi Dam og Hjördis
Johansen
Tónleikur: Kári Jacobsen
Pallur og búnar: Astrid
McDonald, Ingrid Jacobsen og Rakel
Helmsdal.
Fyrsta sýning: Sjon
leikarhúsið 1. okt. 1989

annað navn.

»Sanna og Gandafuglurin« er um gentuna Sonnu, sum keðir seg. Alt er grátt, kjólin, hon er í, og umhvørvið. So dettur ein fuglur inn á pallin. Hann er sjúk, fær ikki sungið, vil hava Sonnu at hjálpa sær og nú byrjar ævintýrið. Tey bæði fara út at ferðast, hitta havið, vindin, Móður Jørð og toruna og finna lóksins tað, tey leita eftir, lekjandi gullið.

Ílla er státt við barnasjónleiki í Norðurlondum, er hesin tann besti.

Men ikki er vist, hann er bestur. Birita Mohr hevur sagt, hon valdi just hendan, tann danska »For enden af regnbuen«, burtur úr norðurlendsku rúgvuni, tí hann er eitt ævintýr og henni dámar betur ævintýr enn »yvirpedagogiskar« leikir. Leikhúsið er ikki ein skúli, áskoðarin, barnið, skal uppliva, ikki standa fyrí skotum.

Valið er tí subjektívt.

Gullið lekir

Í Danmark er sögn, at har sum ælabogin endar, stendur ein kista við gulli. Slíkt virði hevur ælabogin ikki her hjá okkum, so tað er rætt at geva leikinum

Boðskapurin

Tað tykist, sum hævundurin fyrst hevur funnið ein boðskap og síðani hevur skrivað leikin at koyra boðskapin í. Tað vil siga, at boðskapurin hevur størri tyding enn sögan.

Og boðskapurin er jú góður: sjálvandi dugir tú at syngja, tú skalt bara royna! Sjálvandi ræðist tú ikki toruna! Alt ber til, royn bara!

Gandaorðið er sjálvsálit.

Vakurt, vakurt ...

Triggir leikarar eru. Liljan Heinesen er Sanna. Hon var eitt sindur likasæl í byrjanini, men so fann hon stevið, ikki bara saman við Móður Jørð, men ferðina at enda. Við óspiltari, smittandi gleði fekk hon börnini í salinum at hjálpa sær.

Egi Dam gjørdi ikki nogv burtur úr Gandafuglinum, men stuttligur var hann, tá hann við øllum snildum royndi at lokka Sonnu við sær á ævintýraferðina hagar, ælabogin endar. Humoristiska lýsingin ger fuglin likari einum hypokondara enn einum sjúklingi og tað er helst rætt, tá leikurin er ætlaður so litlum børnum.

Teir fyra leikpartarnir hjá Hjördisi Johansen eru eisini stuttligir, havið, vindurin, jorðin og toran eru ikki ræðandi.

Jarðskjálvtar, stormar, brim og torusluttur stæða ikki Sonnu.

Tvørturímóti hjálpir hon nattúrmeigini.

Hjördis er best sum Móðir Jørð, ein himmalsk Magna Mater í gummi-stivlum og trollkonuboppum.

Hon er eisini goð sum tann óreina Toran, men ger ov lítið burtur úr, undirspælir, Frú Hav og í vissan mun eisini Monsieur Vind.

Pallurin er einastandandi og tann sera einfalda loysnin at skifta pallmynd er framúr snild.

Serliga er tann seinasta pallmyndin ótrúliga vøk, næstan ein opinbering.

Tónleikurin fellur væl inn í heildina.

Samanumtikið ein mið-

alleikur framborðin á gull-

fati.

Hogni Djurhuus

Næstu sýningarnar verða í dag og í morgin kl. 18.00 í Sjonleikarhúsinum.

Leikurin varari 45 minuttir